

Min elskede Willy

Af Jane Brizarr

Jeg vil her fortælle lidt om min blue/tan Border Willy, der lige er blevet 3 år, og desværre er ramt af CECS også kaldet "Spikes Disease".

Da vi købte Willy, var han en hund, der virkelig var ventet på. At det lige blev en Border, var måske mere tilfældigt, det var enten en Border eller en Jack Russell. Men opdrætteren havde tilfældigt et kuld, den søndag vi lige bestemte os for, at nu skulle vi altså gøre noget ved det. Og som de fleste véd: at tage ud og kikke på hundehvalpe, er det samme som at sige, velkommen kære nye hundeejer.

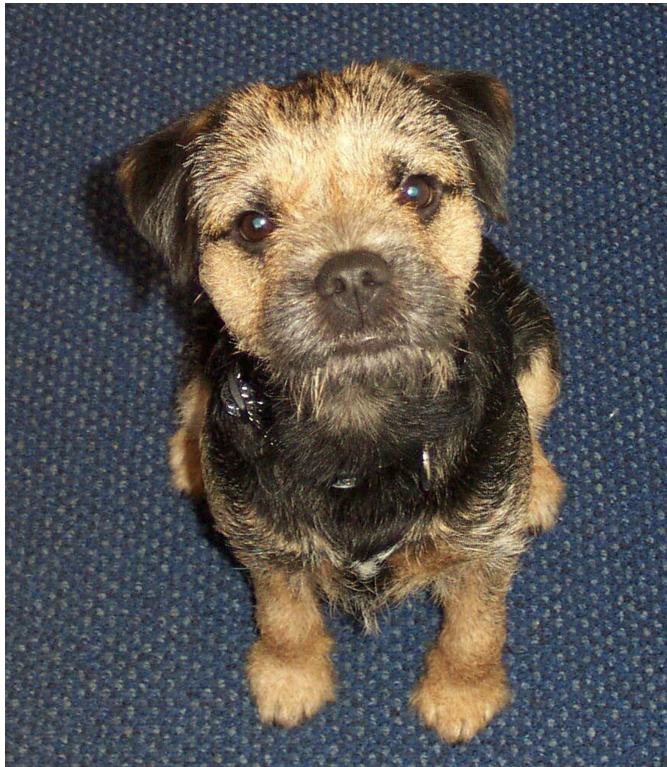
Og vi vidste, at vi ønskede en blue/tan og gerne en hunhund, men den ene blue/tan hunhund der var i kullet, var allerede solgt, så en hurtig beslutning blev, ham den store kluntede hvalp, med den helt hvide bagpote.

Vi kunne desværre ikke få ham med hjem, da han kun var små 4 uger gamle, så vi måtte vente næsten en hel måned på at hente ham. Pyha, det var hårdt. Men vi fik lov til at komme og besøge ham i weekenderne, så det hjalp lidt.

Da vi så endelig måtte hente ham, var det store afhentningsdag, da der var 2 kuld, der skulle hjem til deres nye ejere, så masser af

mennesker, med store forventninger til deres nye hund.

Jeg kan huske 2 børn, der også skulle hente deres nye hvalp, de lå og legede med Willy da vi kom, og da den ene dreng fandt ud af, at vi skulle hente Willy, sagde han: Er det jeres? fordi han er altså meget fræk, han bliver ved med at bisse, når vi leger med ham. Det tog vi som et godt tegn, da der jo helst skal være lidt gang i hvalpen.

Men hold da op, hvor vi blev klogere, de første, tja næsten 2 år var Willy simpelthen så strid, at jeg nogle gange tænkte, nej nu giver jeg altså op. Han kunne gå i flere timer helt uden stop, og alle ting vi måtte prøve, af hvad vi havde læst, og fået at vide til hundetræning, alt prellede af på Willy.

At have gæster var næsten helt umuligt, fordi lige så snart folk kom ind af døren, så startede han med at GØ, sit noget så skingre gø, og stoppede først igen, hvis han fik et lille kødben, eller de gik hjem. Groft sagt....

Og da vi gik til hundetræning gennem Dansk Terrier Klub, synes jeg nok, vi gjorde hvad, vi kunne, for at få ham på ret køl. Rufus var Willys bedste lege kammerat, de 2 kunne simpelthen underholde hele forsamlingen, fordi de var noget så kære, men også

havde en energi af den anden verden. Dog kunne vi straks se, at Rufus var nem at styre i lydighed, og Willy han gik 100 % sine egne veje, og det gør han også den dag i dag. Men jeg kan dog sige, at han er stoppet med sit GØ flip, og nu er en super skøn lækker blå bamse. Nok mest pga. at vi valgte at finde en ven til Willy, da han var omkring 1 år. Da det var så tydeligt at Willy ikke kunne fordrage at være alene hjemme, han ødelagde alt han kom i nærheden af, så snart vi var væk i 2 timer.

Vi fandt en skøn lille hun border ved navn Anna Bella, der var godt 2 år, hos Border to Border, der skulle af med hende, da hendes mor Emmy vist ikke syntes, det lige var sagen, at have Anna gående rundt mere.

Men historien om Anna og Willy kan I få ved en anden lejlighed, det har været stor succes fra starten. Jeg kan kort sige, at efter Anna flyttede ind, flyttede Willys dårlige vaner UD. Så det er nok, det bedste vi har gjort.

Nå, men tilbage til hvad denne artikel egentlig skulle handle om, jeg syntes blot, I lige skulle have, lidt baggrunds historie.

Jeg har faktisk altid sagt for sjov, da Willy var lille, ”den hund har altså en hjerneska-de”, mest fordi, han var så bisset. At det rent faktisk passede, var ikke spor sjovt at finde ud af.

Willy var omkring et år, da vi en aften var gået i seng, og vi vågnede med et chok, da hunden var faldet ned af sengen, og løb med hovedet på en mystisk måde nede i gulvet og forpoterne ville ikke rigtig bære ham, så han væltede ind i alle møblerne, og søgte tilflugt oppe i sofaen i stuen.

Vi blev jo mægtig forskrækkede, men tænkte at det var fordi, han var faldet ud af sengen, at han havde slået hoved, og var blevet lidt ør i koderne. Da jeg var den første til at gå hen til ham og nusse ham, ville han slet ikke tale til mig i flere dagen, han gik en stor bue uden om mig, han troede virkelig, at det var mig, der havde gjort det imod ham.

Efter det gik der ca. 6 måneder og vi havde egentlig glemt alt om den tidligere episode, men også her om aftenen ved sove tid, begynder Willy at opføre sig meget mystisk, og kan ikke rejse sig op, hans ben går simpelthen i meget hårde kramper, og hele hans krop er hård som en sten, og han ryster og ryster. På det tidspunkt var jeg sikker på, at han var ved, at dø i hænderne på mig. Og jeg kunne se hans store smukke brune øjne, kikke på mig og sige, ”så hjælp mig dog mor, det her kan jeg ikke lide”. Og jeg kunne intet gøre andet end at holde ham, og tale stille og roligt til ham, for at få ham til at prøve at slappe lidt af.

Derefter gik vi til vores dyrlæge første gang og forklarede hende om hvad der var sket. Hun kunne ud fra vores oplysninger peje sig ind på, at det nok var epilepsi, men at hun IKKE vil råde os til at begynde at give ham medicin så længe, at hans anfald var så langt fra hinanden, da medicinen er hård kost for hundenes organer. Samt at disse anfald kun ca. varende i 6-8 minutter.

Hun bad mig om at udfylde et skema, så jeg kunne skrive dato og varighed ned, når han fik sine anfald. Fordi hvis vi kunne se, at det blev hyppigere, var vi nødt til at give ham medicin.

Efter det gik der lange perioder, hvor hans anfald kom ca. hver 3 måned, og det var til at leve med, selvom det er super grimt at

være vidne til, men hans anfald var ikke så slemme, som de er den dag i dag.

I december 2003 skulle vi flytte fra vores hus, hvor Willy altid har boet, til et nyt hus, hvilket jo vil sige for Willy helt nye omgivelser, samt at Anna Bella på samme tid var i løbetid. Så der var Willy meget frustreret og gik ned i en meget sort periode, hvor hans anfald lige med et kom hver anden dag, og de var så slemme at han kastede op og tisede under disse anfald.

Og så var det ved et tilfælde, at jeg mailede med Paul fra Border to Border (og nu race repræsentant), omkring at Willy havde disse anfald, om han kendte noget til det. Der må jo have været noget, der sagde mig, at det ikke blot var helt alm. epilepsi, siden jeg valgte ikke blot at gå til dyrlægen og sige, kan jeg få noget medicin til min hund. (det skal siges at alm. epilepsi medicin, kan have den modsatte effekt på CECS, og gøre det hele meget værre)

Paul vendte tilbage med at han havde hørt nogle opdrættere i hhv. Holland og Tyskland, havde omtalt noget med sådanne rykninger som noget specielt for bordere, der ikke var almindelig epilepsi, da hunden var ved bevidsthed ved disse anfald, og man kan komme i kontakt med sin hund under anfaldene, den følger en meget nøje, selvom den ikke kan bevæge sig.

Jeg kontaktede så de 2 hollandske kennelejere, der har gjort utroligt meget ud af, at udbrede information omkring denne "Cramping disease" i både Holland og Tyskland, da der også i de lande er en form for fornægtelse blandt kennelejere omkring denne sygdom, der er arvelig. De har en hjemmeside jeg har brugt utrolig meget som hjælpeskab, hvor der er videofilm, billeder etc. af bordere i kramper, så jeg var HELT sik-

ker i min sag, da jeg så et par af dem, det var 100 % som at se Willy.

Som det første blev jeg meget trist, da en del hunde på deres hjemmeside, er blevet aflivet, i en alt for tidlig alder pga. at kramperne er blevet så slemme, at de har for hundens bedste, valgt at aflive dem. Det gjorde mig ikke særlig glad, da Willys anfald på det tidspunkt jo var helt ude af kontrol.

Jeg har fået et par meget oplysende mails fra Joke og Erica fra Holland som de hedder, og de har en opdateret liste på deres hjemmeside, hvor de MEGET gerne vil have information omkring alle danske bordere der måtte gå rundt med disse kramper, sammen med deres stamtræ, så vil det være hurtigere at danne sig et overblik over, hvor arveligt det egentlig er. Jeg véd, at Paul meget gerne vil formidle informationen, så hvis man kender til en hund med kramper, så vil det være rigtig godt, om I ville kontakte Paul.

Nogle har haft succes med at afhjælpe disse anfald via hundens kost, da det efter sigende skulle være proteiner, som hunden har svært ved at udskille, og derfor får disse kramper.

Så det første jeg gjorde var at stoppe alle former for kødben, bideben, da det næsten er 100 % protein, og ud at købe Hills KD food, der er for hunde med lever problemer, og der er ingen protein i foderet.

Men det skulle vise sig at være alt for drastisk, fordi jeg bortset fra kramperne har en sund og rask unghund, og han kunne slet ikke tåle at komme på KD foder 100 %.

Derfor valgte jeg at kombinere det med alm. Hills, så han fik halvt af hver.

På samme tid sendte vi Anna til pasning udenbys, så Willy lige kunne få lidt ro, og

vende sig til sit nye hjem og ikke også have en lækker hunhund i løbetid rendende rundt og gøre ham helt fra snøvsen.

Det hjalp! Jeg har fået bragt hans anfald ned til igen at komme ca. hver 3 uge, og jeg arbejder hårdt på at finde den rette levevis for Willy, så hans anfald kan holdes nede konstant, og gerne kun dukke op en gang hver 3. måned igen.

Efter hvad jeg har læst mig frem til, er der nogle særlige ting, der ”tricker” disse anfald, og jeg tror altså, det er meget individuelt fra hund til hund. Fordi da jeg straks troede af bideben var FYFY og Willy ikke havde set et kødben i meget lang tid, ja så steg anfaldene i hyppighed, så det var ingen succes.

Men nu får han igen helt almindelig Hills og bideben, og han har det godt lige pt. Jeg har dog overvejet at sætte ham på Bento K foder, da det virkelig skulle være godt foder for disse ”krampe” hunde. Så det vil jeg prøve af nu, og se om det kunne holde anfaldene væk i en længere periode. Selvfølgelig med gradvis skift i foder.

* * *

[Red.: Under redigeringen af Borderposten skrev Jane til mig, at hun via Spike's ejer Joke Miedemas hjemmeside <http://www.deborder-terrier.com/spikes-disease> og via korrespondance med Joke, havde fået at vide, at det tilsyneladende er Gluten og ikke Protein, der er problemet i forhold til kramperne. Efter af Spike – og flere andre hunde, der led af CECS – har fået glutenfri mad, får de ikke kramper.

Der er oprettet en e-mail liste <http://groups.yahoo.com/group/barfing-border-terriers/>, som nærmere beskriver,

hvordan disse hundeejere fodrer deres hunde efter BARF-metoden. BARF står for enten Bones And Raw Foods eller Biologically Appropriate Raw Foods. Filosofien er at fodre sin hund, så kosten efterligner hvad en vild hund spiser i naturen.]

* * *

Jeg kan sige med sikkerhed, at Willys største problem er, når Anna er i løbetid, så kører det hele på ham, klart da han ikke er kastreret. Og så får han anfald, så vi overvejer lidt at få ham kastreret, men jeg er meget utryg ved situationen, da hans anfald kan blive meget værre, ved at blive opereret. Men jeg tør ikke tage en beslutning, før jeg kan få noget kvalificeret dyrlægehjælp, som jeg IKKE har kunnet finde endnu, da jeg desværre ikke kan finde en dyreklinik, der interessere sig en dyt for bordere.

Jeg forklarede dyrlægen, at min hund var syg, og at jeg troede det var CECS og ikke alm. epilepsi, men allerede der skulle jeg måske have set advarselslamperne. Fordi sådan kommer man jo ikke og leger dyrlæge som privat person, overfor en ”RIGTIG” dyrlæge. Men jeg fortalte, at vi ville bruge Willy som case i Border Posten, så andre med ”krampe” hunde, kunne få lidt mere viden og hjælp.

Og vi aftalte at komme med ham, og få taget blodprøver, for først at koncentrere os om at alle organer fungerede perfekt. Det blev gjort, og Willy blev lidt lyttet til for at sikre at hans hjerte fungerede fint, da Willys hjerte er meget hårdt overbelastet ved disse anfald, er jeg bange for, at det en dag siger stop under disse anfald, da det banker så hårdt og hurtigt.

Men alt var fint, og jeg fik en kort telefon besked efter at have rykket flere gange, hvor

de oplyste at hans prøver også var helt fine, intet at se. Det var så meningen, at jeg skulle der ud igen, og så lige aftale hvordan vi måske kunne give ham noget beroligende ved anfaldene osv. MEN INTET feedback har jeg fået fra dyreklinikken, og jeg har ringet, mailet og sendt brev.

Så jeg er ”pænt Øv” over denne behandling af både Willy og mig, fra en dyreklinik jeg ellers havde hørt meget godt om. Jeg leder efter en mere pålidelig dyrlæge, der gerne selv har bordere, og derved måske ligefrem har en interesse i at finde ud af, hvordan de kan hjælpes bedst muligt.

Men ellers ved jeg, at når Willy har leget vildt med en anden hund, kan han også få kramper, kødben nævner en del som noget af det værste, men efter 4 mdr. hvor jeg har observeret alt, kan jeg ikke, se at det påvirker Willy, hvis vi taler alm. bideben. Store kødben fra slagteren er helt forbudt, fordi dem kan han ikke tåle, så går han næsten i chok, det har vi prøvet 1 gang, og der fik han 2 anfald lige i træk, så han havde kramper i næsten 15 minutter og alt gik på ham. Så det gør vi ALDRIG mere.

Dog vil jeg mene, at Willys værste fjende er at han er MEGA tryghedssøgende, så hvis han bliver revet ud af sin daglige trumme-

rum, så som at flytte hus, så påvirker dem ham rigtig meget.

Men da dette også er meget nyt for mig, blive jeg nok klogere som tiden går, hvordan jeg bedst kan, hjælpe ham.

Og efter min research og ved Pauls store hjælp og efter at folk herhjemme nu ENDELIG er begyndt så småt at krybe til korset, at de godt kender til disse kramper, og jeg desværre nu hører om flere og flere, der melder ud, at de har bordere, der lider af denne sygdom, kan vi måske ved fælles hjælp få udryddet denne grimme sygdom.

Hvis I ønsker mere information omkring emnet, ved jeg at Paul har links, hvor man kan søge information omkring, hvilke hunde der pt. har det i DK, af dem som er kommet ud af busken. Der er jo mange, der går rundt der ude, og tror deres hund har epilepsi, jeg har desværre selv været i kontakt med et par.

I må også gerne kontakt mig på min e-mail adr. jbr@msbranding.dk hvis I har nogle spørgsmål, jeg måske vil kunne besvare.

På Willys vegne

Jane

I artiklerne om CECS/Spike's Disease nævnes en række links til hjemmesider og maillister. Vi har samlet disse links på følgende adresse:

<http://www.border-terrier.dk/CECS>